209900

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลตอบแทน ทางเศรษฐกิจระหว่างการปลูกผักสลัดแก้วและสลัดคอสระบบเกษตรปลอดสารพิษกับระบบเกษตร เคมี และ 2) เพื่อศึกษาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากการปลูกผักสลัดแก้วและสลัดคอสในหมู่บ้าน โป่งแยงใน ตำบลโป่งแยง อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ ทำการเก็บข้อมูลจากเกษตรกรผู้ปลูกทั้ง 2 ระบบจำนวน 12 รายเท่ากันโดยมีสมมติฐานการศึกษาว่าการปลูกในระบบเกษตรเคมีใช้สารเกมีที่ เข้มข้นกว่า ต้นทุนสูงกว่า ผลตอบแทนต่ำกว่าและมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่าระบบเกษตร ปลอดสารพิษ กำหนดช่วงเวลาทำการศึกษา 5 ปี (พ.ศ.2546-2550) โดยการศึกษาด้านผลตอบแทน ทางเศรษฐกิจเป็นการหามูลค่าปัจจุบันสุทธิ(NPV) และอัตราส่วนผลตอบแทนต่อต้นทุน (B/C Ratio) กำหนดอัตราส่วนลดร้อยละ 7.5 และศึกษาด้านผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมโดยการ เลือกเก็บตัวอย่างดินเพื่อหาความเป็นกรดเป็นด่าง(pH) ความอิ่มตัวเบส(B.S.) ความจุแลกเปลี่ยน ใอออนบวก(C.E.C.) ปริมาณอินทรียวัตถุในดิน(O.M.) ฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์(P) และ โพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์(K) เพื่อนำมาประเมินหาระดับกวามอุดมสมบูรณ์ของดิน และเก็บ ตัวอย่างน้ำเพื่อหาความเป็นกรดเป็นด่าง(pH) และปริมาณออกซิเจนละลายน้ำ(DO) ระบบละ 1 ตัวอย่างจากแปลงเพาะปลูกในพื้นที่ศึกษาในปีการเพาะปลูก พ.ศ. 2550

จากข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ที่เก็บโดยใช้แบบสอบถาม ตัวอย่างดินและน้ำเป็น เครื่องมือในการศึกษา รวมถึงข้อมูลทุติยภูมิ(Secondary Data) ที่รวบรวมจากเอกสารสิ่งพิมพ์และ แหล่งข่าวสารที่เกี่ยวข้อง ได้ผลการศึกษาเป็นไปตามสมมติฐานทั้ง 2 ข้อ ในด้านผลตอบแทนทาง

209900

เศรษฐกิจได้พบว่า การปลูกผักสลัดแก้วและผักสลัดคอสทั้ง 2 ระบบคุ้มค่าต่อการลงทุน โดยค่า NPV ของการปลูกผักสลัดแก้วระบบเกษตรปลอดสารพิษมีก่าเท่ากับ 1,401,489.94 บาท และก่า B/C Ratio เท่ากับ 2.49 เท่า ซึ่งสูงกว่าก่าที่ได้จากระบบเกษตรเกมีที่มีก่า NPV เท่ากับ 882,282.69 บาท และก่า B/C Ratio เท่ากับ 1.74 เท่า ในส่วนการปลูกผักสลัดคอสระบบเกษตรปลอดสารพิษ ก่า NPV เท่ากับ 538,760.82 บาท และก่า B/C Ratio เท่ากับ 1.66 เท่า ซึ่งสูงกว่าก่าที่ได้จากระบบ เกษตรเกมีที่มีก่า NPV เท่ากับ 230,782.72 บาท และก่า B/C Ratio เท่ากับ 1.24 เท่า ส่วนผล การศึกษาด้านผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมได้พบว่า ดินในแปลงปลูกระบบเกษตรปลอดสารพิษมี กะแนนรวม 14 กะแนน แสดงว่ามีกวามอุดมสมบูรณ์ในระดับสูง ในขณะที่ดินในแปลงปลูก ระบบเกษตรเกมีมีกะแนนรวม 12 กะแนน แสดงว่ามีกวามอุดมสมบูรณ์ในระดับสูง ในขณะที่ดินในแปลงปลูก ระบบเกษตรเกมีมีกะแนนรวม 12 กะแนน แสดงว่ามีกวามอุดมสมบูรณ์ในระดับปานกลาง ใน ด้านผลกระทบต่อดุณภาพน้ำได้พบว่า การปลูกผักสลัดทั้ง 2 ระบบส่งผลให้ก่ากวามเป็นกรดเป็น ด่างและปริมาณออกซิเจนละลายน้ำยังอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่ใช้บริโภกและสัตว์น้ำมีชีวิตอาศัยอยู่ ใด้ โดยน้ำจากแปลงที่ปลูกด้วยระบบแกษตรปลอดสารพิษมีปริมาณออกซิเจนละลายน้ำสูงกว่า แปลงที่ปลูกค้วยระบบเกษตรเกมี และเมื่อเปรียบเทียบข้อดีข้อเสียจากการปลูกผักสลัดทั้ง 2 ระบบ พบว่า แม้ระบบเกษตรปลอดสารพิษจะทำให้เกษตรกรเสียด้นทุนในการผลิตต่ำกว่ารากาขายหรือ ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจดีกว่า รวมทั้งมีผลกระทบต่อสิ่งแวคล้อมและสุขภาพของเกษตรกรผู้ปลูก

น้อยกว่า แต่มีจุดอ่อน คือ มีช่องทางการตลาดที่ด้อยกว่าการปลูกด้วยระบบเกษตรเคมี ปัญหาอุปสรรคและข้อจำกัดในการศึกษาครั้งนี้พบว่า การวิเคราะห์ข้อมูลทางด้าน เศรษฐกิจอาจมีปัจจัยภายนอกเข้ามากระทบ รวมทั้งขาดระบบการจดบันทึกต้นทุนการเพาะปลูก ของเกษตรกร ซึ่งอาจทำให้ผลการศึกษามีค่าเบี่ยงเบนจากที่ควรจะเป็นได้ และในด้านการศึกษา ผลกระทบต่อสิ่งแวคล้อมยังขาดการติดตามดูขั้นตอนการเพาะปลูกอย่างละเอียด รวมทั้งไม่ทราบ ถึงคุณสมบัติเดิมของคินและน้ำ เพื่อนำมาเปรียบเทียบความสมบูรณ์และคุณภาพของคินและน้ำ หลังมีการเพาะปลูก เนื่องจากมีข้อจำกัดในด้านเวลาและค่าใช้จ่ายในการเก็บรวบรวมตัวอย่าง

ข้อสรุปและเสนอแนะเพื่อการพัฒนาและแก้ไขปัญหา คือ เกษตรกรควรมีการจัคระบบ ทำบัญชีรายได้ ค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการเกษตรของครัวเรือน เพื่อประโยชน์สำหรับการอ้างอิงข้อมูล เพื่อการศึกษาครั้งต่อไป โดยมีเจ้าหน้าที่ภากรัฐให้การสนับสนุนเข้ามาให้ข้อแนะนำ อบรม เผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับผลผลิตและวิธีการผลิตรวมทั้งช่วยหาช่องทางการตลาดและพยุงรากา ส่วน ข้อจำกัดในด้านการศึกษาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่เนื่องมาจากการใช้ดินและน้ำที่ผู้ศึกษาไม่ สามารถติดตามขั้นตอนการเพาะปลูกได้อย่างละเอียด รวมทั้งไม่ทราบคุณสมบัติเดิมของคินและน้ำ ก่อนมีการเพาะปลูกได้นั้น กวรได้มีการติดตามเก็บข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับการเพาะปลูกอย่าง ละเอียดทุกฤดูกาล รวมทั้งเน้นวิเคราะห์ในเชิงวิทยาศาสตร์ที่ลงลึกในรายละเอียดในโอกาสต่อไป

ABSTRACT

This study was based information provided by 12 samples each of farmers in the two different farming systems with the hypothesis that the conventional farming system when compared with the pesticide-free practice was associated with more intensive use of chemical inputs, higher production cost, lower economic return, and greater environmental impacts. It covered five crop years during 2003 – 2007. The analysis of economic returns was undertaken on the Net Present Value(NPV) and Benefit – Cost Ratio(B/C Ratio) criteria given the discount rate of 7.5 %. The study on environmental impacts relied on the analysis of soil samples for the values of pH, organic matter(O.M.), cation exchangeable capacity(C.E.C.), base saturation(B.S.), available Phosphorus(P), available potassium(K) to determine the status of soil fertility as well as analysis of water quality based on pH and dissolved oxygen(DO) levels. The water samples were collected from the farm fields, one each for the different farming systems in 2007 crop year.

Both primary data at the field and farm level and secondary data from relevant documents and information sources were utilized for the overall analysis. The findings supported both hypotheses involving economic returns and environmental impacts. Head lettuce production in pesticide-free farming system had NPV of 1,401,489.94 baht and B/C Ratio of 2.49, more economically favorable compared to that in conventional system had NPV of 882,282.69 baht and B/C Ratio of 1.74. Similarly, Cos lettuce production in pesticide-free farming system was

209900

associated with NPV of 538,760.82 baht and B/C Ratio of 1.66 while the counterpart in conventional farming system had the figures of 230,782.72 baht and 1.24 respectively. Concerning environmental impacts, soil sample from pesticide-free cultivation field received a total score of 14 from various soil analyses indicating a high soil fertility status while that from conventional farming plot got a total score of 12 suggesting the soil quality being moderately fertile. From water quality analysis, production in both systems resulted in pH values and DO levels that were still in the ranges safe for consumption and aquatic life. However water from pesticide-free production area had relatively higher DO level. Although Head and Cos lettuce production in pesticide-free farming system proved to be more favorable in terms of higher economic returns and lower environmental impacts compared to the otherwise case, there is a disadvantage in marketing pesticide-free vegetables due to limited distribution channels.

There existed certain problems and limitation relating to the present study. The facts that economic data might be affected by external factors and farmers did not keep any cost recording/accounting systems may generate biased study results. For environmental impacts study, there was a lack in detailed observation on different stages of cultural practice as well as the absence of knowledge concerning previous status of soil and water quality for comparative investigation due to limited time and budget resources for collecting samples.

For further development and solution to various problems, it is concluded and recommended that farmers keep cost and income accounting system for their different farming activities to be useful for future reference and that government extension workers give supports to farmers by providing advice, training activities, knowledge and information about output, production process as well as helping find market outlets and price-support mechanism. To overcome the problems of missing information concerning detailed cultural practices and initial status of soil and water quality before production in both systems took place; for a more precise understanding of environmental impacts, it is advised that detailed information and data concerning production activities be collected and recorded for every production season and that in-depth scientific analysis be performed accordingly.